

LA U. R. S. S. PARLA CLAR

"La temptativa de reunir la Conferència Mediterrània sense que hi participi la República espanyola es presta a tota mena de crítiques"

CAL POSAR FI IMMEDIATAMENT A LES PROVO- CACIONS GUERRERES I ALS ESTATS AGRESSIUS

En tot cas, la U. R. S. S. sabrà defensar-se contra els pirates marítims i els agressors feixistes

Moscou, 9. — El periòdic «Pravda» publica un editorial violentíssim contra Itàlia: «Només els cecs no poden veure que els atacs a la Mediterrània dels vaixells italians contra vaixells mercants formen part integrant dels plans agressius del feixisme italià». El periòdic declara que el feixisme italià, ajudat per Alemanya, vol destruir el domini britànic a la Mediterrània oriental i tallar la lliure comunicació entre França i les colònies de l'Àfrica del Nord.

«Les notes de París i Londres —prosegueix dient el periòdic— oculten el fet que els vaixells pirates que amaguen la seva nacionalitat són vaixells de la flota militar italiana. Aquest silenci sobre els que porten la responsabilitat directa del bandatge a la Mediterrània permet ja dubtar de l'eficàcia de les decisions que prendrà la Conferència de la Mediterrània. L'opinió pública soviètica planteja les qüestions amb tota la seva amplitud i espera les gestions internacionals, no de caràcter tècnic, sinó, sobretot, de caràcter polític.

» Amb tot, en els preparatius de la Conferència de Nyon certs detalls obliguen els partidaris de la pau a posar-se en guàrdia. Tanmateix, la temptativa de reunir la Conferència sense que hi participi el Govern de la República Es-

panyola, es presta a tota mena de crítiques. La invitació a l'Alemanya feixista és encara menys comprensible. Si la Conferència de Nyon segueix el mateix camí que els treballs del Comitè de no intervenció, podria dir-se que els torpedes italians seran reforçats pels torpedes diplomàtics.

» La URSS planteja la qüestió de forma diferent: està persuadida que tots els Governos pacífics i tota l'opinió pública mundial compartiran el seu punt de vista sobre la necessitat de posar fi, immediatament, a les provocacions guerreres i als estats agressius.

» Heu-nos ací en el moment en què els perills de guerra que amenacen Europa imposen que els Estats pacífics emprenguin una acció enèrgica i unes gestions col·lectives contra els pirates i agressors.

» En tot cas la URSS. sabrà defensar-se contra els pirates marítims i els agressors feixistes.»

(DE L'AGENCIA TASS, ESPECIAL PER A L'AGENCIA FABRA.
PROHIBIDA LA REPRODUCCIO PER A LES ALTRES AGENCIES.)

Política de Catalunya entora

Ginebra i nosaltres

La benemèrita «Unió Catalana pro Societat de les Nacions» s'ha preocupat de preparar la nostra opinió pública en vista de les properes reunions de Ginebra. La Premsa catalana, després d'haver iniciat fa un mes i mig la campanya favorable a retornar energèticament a la S. de N., no ha deixat d'examinar —amb constància i intel·ligència— les nostres possibilitats davant del Consell i de l'Assemblea dels dies 10 i 13 d'aquest mes.

Heus ací com, en tota cosa, Catalunya aporta el seu esforç d'avantguarda. Si en la ruptura del moviment sediciós Catalunya fou la primera, si ho ha estat en la producció de guerra, si ha fet tornar el seu front d'Aragó el més important de la Península, també en la confiança —reflexiva i relativa— que hem de tenir en la S. de N. Catalunya ocupa un lloc preminent.

Confiança reflexiva i relativa, hem dit. I hem d'insistir en aquesta distinció.

Confiança reflexiva: no confiança cega. No la confiança sentimental i natural de l'infant que, quan té por, s'arrapa a les faldules de la mare. És probable que la S. de N. no susciti en la majoria dels lectors i dels catalans un sentiment cordial i impulsiu. Però cal reflexionar, i després de reflexionar, comprendre que els que tenim de la nostra banda el dret escrit, cal que posem confiança —cal, entenciu-me bé— en els que tenen per missió salvaguardar el Dret internacional; o sigui en la S. de N. Aquesta és flua i indecisa, ja ho sabem. Però més en seria si no sentís al seu damunt el pes acusador de la nostra confiança.

Confiança relativa: no confiança absoluta. No és només de Ginebra que hem d'esperar la salut. Aquesta ens ha de pervenir, principalment, de nosaltres mateixos. La S. de N. no pot donar ajut de guerra. Per a la guerra a la Península —ja ho hem dit— cal confiar sobretot en Catalunya; i nosaltres, els catalans catalanistes, hem après que res de bo ni de sòlid no podem guanyar que no ho hàgim tret de l'entronya de la nostra gent, de la nostra terra i del nostre treball (què hi fa que ho hagin oblidat alguns de la Lliga i no de la Lliga!). De Ginebra no podem treure més que una millor posició internacional i encara —insistim sempre— aquest millorament no serà absolut i esclatant, sinó relatiu i discret.

Meditau, amics lectors, sobre aquest concepte de confiança reflexiva i relativa en la S. de N. Molt m'estranyaria que, després de reflexionar, els més de vosaltres trobessin plausible l'actitud d'aquells ciutadans, absoluts i irreflexius, que diuen que «la S. de N. és una enganyifa», que «aquesta de Ginebra són uns cantamelanats» i altres coses per l'estil. Paraules que són excel·lents per a la boca irresponsable d'un desvagat de bar, però que un ciutadà català, conscient del paper que té avui i tindrà demà Catalunya, no ha de voler que li destigurin la línia pura del llavi.

Nicolau M.ª RUBIO

(Exclusiu per a ULTIMA HORA)

Il Popolo d'Italia

ENTUSIASTICO PLAUSO DEL DUCE AI LEGIONARI DI SPAGNA

"L'Italia è fiera dei suoi combattenti."

"La vittoria corona l'eroismo dei Legionari italiani riconosciuto ed esaltato non solo in Italia, ma nel mondo intero."

La conquista di Santander nel racconto di Luigi Barzini

La no intervenció ha arribat a un estat paradoxal: els italians, que hi intervenen efectivament, no prenen la molestia de dissimular el més mínim llur participació en la guerra civil espanyola. En canvi, són Anglaterra i França les que fan mans i mànigues per no adonar-se de la intervenció italiana.

Itàlia, no tan sols no pren precaucions dissimuladores, sinó que es gloriava obertament de la seva intervenció. A les moltes proves documentals de l'acció feixista, avui podem afegir-hi unes reproduccions de dos fragments de la primera pàgina del diari de Múla «Il Popolo d'Italia», exemplar del dia 28 del mes passat, quan l'ocupació de Santander pels facciosos.

«La Itàlia està orgullosa dels seus combatents», diu el títol a tota pàgina. I, glossant el curiós telegrama que el Duce trameté a Franco diu, a sota, que l'heroisme dels legionaris italians ha estat reconegut i exaltat no solament a Itàlia, sinó al món sencer.

Aquest «món sencer» és impagable. El feixisme italià té l'audàcia de proclamar obertament que fa la guerra a Espanya i que tot el món ho sap.

Efectivament. Té raó, «Il Popolo d'Italia»: tot el món coneix la intervenció italiana a Espanya. Si l'inefable Comitè de no intervenció, de Londres, i amb ell el simpàtic Mr. Eden, no la coneixen, és perquè no formen part d'aquest món. Viuen, simplement, a la llum, segons la gràfica expressió popular.

Voldríem veure les cares que els pastissers diplomàtics, a Londres i a Ginebra, posaran davant d'aquest exemplar (tan exemplar!) del diari italià. Molt més quan «Il Popolo d'Italia» no és cap full incontrolat (a Itàlia, d'incontrolat, només hi ha el règim en conjunt. Les peces del conjunt estan perfectament controlades), sinó que és l'òrgan periòdic del propi Mussolini, el nom del qual figura en lloc ben visible a la capçalera del diari.

Esperem que l'acció victoriosa de l'exèrcit de la República oferirà a la premsa italiana noves i repetides ocasions de glossar l'actuació dels seus voluntaris a Espanya. El que podria passar és que, com aleshores de la desfeta de Guadalajara, trobessin que la primera pàgina és excessiva; i no dediquessin a la intervenció sinó una gasetilla perduda entre el text.

Francisco a Mussolini

La resposta del Duce

L'elogio del Capo

**Avui no es
reunirà el
Consell de la
Generalitat**

**El President Com-
panyans ha rebut
diverses visites**

L'Honorable President de Catalunya, com de costum, ha treballat durant el matí al seu despatx, amb els seus funcionaris i secretaris. A mitja dia ha rebut les visites dels diputats comunistes i socialistes Jean Swerman, Jean Wodicka i Gustau Bruguera; els diputats del Parlament Català Viadur i Humbert Torres; el cap de Policia, senyor Burillo; i una comissió de la Federació Local de Sindicats Unics, per a tractar, segons referències que han donat, els empresonats de l'organització.

El secretari particular del President en rebre els periodistes els ha manifestat que no tenia cap nova a comunicar-los, i que el Govern no es reuniria a la tarda com en principi havia estat convocat.

Més tard el senyor Comanyans ha rebut el conseller de Treball, senyor Vidiella amb el qual ha sostingut una llarga entrevista.

**La olata del Govern
xinès ha estat di-
visiolada a les ban-
ques d'Hong-Kong**

**550 MILIONS
DE DOLARS**

Hongkong, 9. — S'ha depositat als bancs d'Hongkong l'argent en barres del govern xinès l'import del qual puja a quantitat de 550 milions de dòlars.

**En previsió d'un intent
de desembarc japonès**

Pequin, 9. — Anuncien d'Hong-Kong que el general xinès Lu-Hang-Mu cap de l'exèrcit de la província de Kuangtung, ha declarat que han estat vistos vaixells i avions japonesos, el dimarts, davant d'Hainan i que ha ordenat a les tropes de les illes d'Hainan i Bakel que es preparassin a rebutjar tot eventual atac.

Se sap també que les tropes de l'illa d'Hainan han estat sota reforçades.

**Parets
brutes**

Hi hagué un moment en què semblava que l'Ajuntament havia emprés una acció enèrgica per a defensar les parets de Barcelona de la plaga dels cartells. Durant uns dies actuà una brigada de rascadors i la ciutat de mica en mica agafava tot un altre aspecte.

Però es veu que la constància no és una virtut nostra. Perquè ja totes les parets tornen a ésser plenes de cartells. Molts d'ells —cosa inconcebible— cartells oficials. Els pòrtics del Palau Moia, inaugurats fa quatre dies a la Rambla, ja fan fàstic, malgrat que en obrir-los l'Ajuntament va publicar una nota en la qual esperava que els ciutadans tindrien el civisme de no embrutar-los enganxant-hi papers...

Però, en realitat, de què ens sorprenem? Si la mateixa façana de l'Ajuntament està tota ella recoberta d'una capa violada de cartells! Quan la nostra Corporació municipal no ha pogut defensar la seva mateixa façana, ¿per què ens preguntem com no ha defensat les altres?

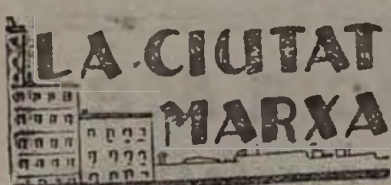

Els facciosos, sabedors de la importància excepcional de Belchite, havien fortificat la ciutat amb tots els recursos a l'abast de l'enginyeria guerrera nazi. Això vol dir que els nostres homes es batenen com bruïes per reduir aquest focus feixista, on la batalla fou duríssima, com en dona idea aquesta fotografia de l'esquerra, que és el Seminari després d'haver estat ocupat per les nostres forces, i aquest carrer, que conserva signes evidents de la lluita que presencià (Fotos Centelles, exclusives per a ULTIMA HORA)

A la pàgina 3:

**Alemanya i Itàlia es neguen a as-
sistir a la Conferència Mediterrània**

Cal que Espanya sigui reelegida al Consell de la S. de N.

SINDICAT DE PORTERS DE BARCELONA (U. G. T.) — Convoquen tots els seus afiliats a l'assemblea general ordinària que tindrà lloc el proper dilluns, dia 12 del corrent, a les nou del matí, al Teatre Barcelonès (Rambla de Catalunya, 2).

Atesa la importància i transcendència dels afers a tractar, l'assistència és obligatòria per a tots els porters pertanyents a l'esmentat Sindicat.

SINDICAT OBRER D'INDUSTRIES GRAFIQUES I SIMILARS (U. G. T.) — Són prestats de passar pel local social (Passatge de Pi Margall, 7, 1r. pis, Secretaria B) els documents de taller dels nostres afiliats, per tal d'assabentar-los d'un assumpte d'interès, qualsevol dia, de set a vuit del vespre.

En els tallers on els nostres afiliats no hagin encara nomenat delegat sindical, cal que ho facin seguitament, presentant el nomenament a l'esmentada Secretaria per tal de lliurar la credencial corresponent al company elegit.

EL MON DE LES BACTERIES. — Avui dijous, a dos quarts de vuit del vespre, a la sala d'actes de l'Auditori Municipal, tindrà lloc la tercera conferència sobre temes científics que ha organitzat la Secció de Ciències. El tema a tractar serà «El món de les bacteries» i anirà a càrrec de Lluís Borràs. S'efectuaran micro-projeccions.

MUTUALITAT OBRERA CATALANA (U. G. T.) — Complimentant els acords del Ple de la Federació Local, de data 15 d'agost, la Comissió organitzadora, integrada per representants dels diversos Sindicats, està procedint a la estructuració de l'obra de confió que vol portar a cap. Funciona ja el Dispensari General del P. de Pi i Margall, 44, que serà traslladat a un nou edifici i dotat d'utillatge modern, i dintre de breu dies serà obert l'Hospital de la U. G. T.

Aquesta Comissió, que actua amb caràcter permanent, informará tots els Sindicats i camarades que ho sollicitin a llurs oficines provisionals del Passatge de Pi i Margall, 44, 3r. 2a.

CONFERENCIA DE PAU BALSATS. — Avui dijous, a les deu de la tarda, el company Pau Balsats dissertarà sobre «El XXè Aniversari de la Revolució russa». La conferència tindrà lloc al casal «Antoni Sese» (Consell de Cent, 18). Els concurrents podran fer preguntes al conferenciant.

U. N. E. C. (Associació d'Estudiants d'Apapelladors). — Tots els alumnes de l'Escola d'Apapelladors han de passar, durant tots els dies del present mes, de 7 a 9 del vespre, per la Secretaria de l'Associació (Consell de Cent, 357, 1r.) per tal de comunicar-los un acta de molta importància relacionada amb la convocatòria d'exàmens i la propera obertura de curs.

ESPORTS

EL BENEFICI A DOMENEC CARULLA

Ha desvetllat molt d'interès el festival futbolístic que prepara per al dilluns que ve, la Unió Esportiva de Santís al seu camp del carrer de Gailieu, després d'entrenaments que han efectuat els veterans que jugaran abans dels primers equips del Santís i del Barcelona, es preveu la formació de dues grans formacions. Tots els tenen gran il·lusió per tornar a actuar davant del públic català, que, sense cap mena de dubte, acudirà al camp del Santís per tal de veure el que encara es recorda del gran ex-lugador Carulla i de les seves tardes de gran record per als esportistes.

A darrera hora s'ha assegurat que Oliveres, el gran extrem que havia jugat al Santís, procurarà actuar, si bé no tot el partit, ja que la seva salut molt delicada no li ho permetrà.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit, a un quart d'onze: **ZARRAGA-CAMPOS** contra **QUINTANA IV-UNAMUNO**
Demà, tarda, a dos quarts de 5: **RUBIO-QUINTANA II** contra **ROBERTO-ARRIGORRIAGA I**
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu: **SACRARIO-TONI** contra **NATI-MARY**
Demà, tarda, a les quatre: **MATILDE-MARY** contra **ALEGRIA-LOLILLA**
Detalls per cartells.

Al Nord, les forces republicanes contraatacaren i causaren més de mil baixes a l'enemic

València, 8. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Ministeri de Defensa nacional a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA:
CENTRE: Al front de Guadalajara una patrulla pròpia de cavalleria ha efectuat una descoberta, i ha estat hostilitzada per forces enemigues d'infanteria, a les quals obligaren a tregir, i es produïren baixes vistes.
NORD: L'enemic retingué al seu pressió sobre tota la línia des de l'Alfama a la zona de Buena Vista.

Les nostres forces contraatacaren amb gran impetu, i recuperaren, en lluita cos a cos, una posició i feren a l'enemic més de mil baixes. L'aviació rebel actuà intensament, tot bombardejant i metrallant les nostres línies i pobles de reraguardia.

Ahí a la tarda un caça enemic metrallà l'aviació correa francesa, el qual va caure, i quedà destruït, a prop de Llanes.
AVUI el matí l'activitat ha estat escassa. S'ha limitat a bombardeigs lleugers d'aviació sobre Barro i a duels d'artilleria, sense conseqüències.
SUD: A trenc d'alba s'ha observat moviment de forces a les posicions enemigues davant Colomera (Granada).

Les nostres tropes de la posició de Mújica han pres contacte amb elles, i s'han creuat entre ambedós alguns disparos i granades de mà. Les bateries enemigues han canonejat les avantguardes de Sierra de Mújica i Navatarguilla.

També han realitzat trets de contrabateria, sense efectes.
Els nostres canons han fet foc de contrabateria també contra les concentracions dels voltants de Sierra de Mújica, i les dispersaren.
L'aviació enemiga ha bombardejat les nostres posicions.
SUD DEL TAJÓ: Lleugers trets a diversos sectors. Canoneig rebel sobre Don Benito i la Alfranca, al qual han contestat les nostres bateries, actuant contra les posicions enemigues de Batanefos i la Casa de la Boqueria, i han aconseguit desmuntar una posició enemiga.

S'han presentat a les nostres files un soldat i alguns paisans.
LLEUVANT: Lleugers trets. L'aviació enemiga ha bombardejat i metrallat les nostres posicions del sector de Buena Vista.

S'ha presentat als nostres rengles un soldat.

EST: Al sector de Vilhel l'enemic ha hostilitzat les nostres línies; al de Zuerba no ha canviat la situació pròpia, i ens mantenim en les mateixes posicions.

A l'Alt Aragó els facciosos han efectuat algunes descobertes i han estat tirotejats intensament per les nostres tropes.

L'aviació enemiga ha bombardejat Puendetodos.
Han passat als nostres rengles dotze soldats.

Serán castigats severissimament els especuladors

El règim de multes governatives ha de passar a lloc secundari

València, 8. — El ministre de la Governació ha dirigit la següent ordre al director general de Seguretat:

«La resolució del Govern encaminada a impedir l'increment abusiu dels articles de primera necessitat ha tingut, com era de presumir, donada la contumàcia egoista dels especuladors, uns efectes que justifiquen plenament la intervenció energica de les forces coactives al servei de l'ordre públic.

Han desaparegut dels mercats i dels establiments articles dels quals en aquesta època, a València, abans que el dilluns, hi havia abundor. La taxa dels preus ha causat disgust i ha dut a una rebella de conseqüències funestes aquells que han vist en l'esforç del poble per assegurar la seva llibertat i la seva independència una ocasió propícia per a enriquir-se precipitadament.

L'autoritat no pot transigir amb aquesta rebella. La cal sufocar-la. Els mitjans posats en joc per tal d'aconseguir-ho han estat fins ara massa blans. Hom confiava que els trossos, iniciades les sancions, depensarien llur resistència. Lluny d'això troben preferible seguir dificultant el proveïment amb el doble efecte d'augmentar la sanció i derrotar els preus de taxa. Aquesta preferència dels especuladors justifica plenament la renúncia a les correccions benèvols utilitzades fins al present i l'empreniment dels recursos d'autoritat creats pel decret del 22 de juny de l'any que som, segons el qual els actes o manifestacions que tendeixen a disminuir la moral pública, desmoralitzar l'èxercit o fer minvar la disciplina social poden ésser sancionats amb penes que van des de sis anys i un dia d'internament en camp de treball a la de mort.

Pocs seran els qui podran depènim la moral pública i pertorbar la disciplina social d'una manera tan intensa com els qui recentment, amb l'ús egoista, dificultant, mitjançant ocultacions i destrucció dels articles alimentaris, el normal proveïment dels pobles. A ningú, doncs, no es podrà aplicar amb major mèrit i pes que a aquests especuladors, que en altres circumstàncies podrien semblar proporcionals, però no així avui, que ens trobem fent una doble guerra civil i estrangera. La llei és dura, aduec per als qui no delinqueixen.

En la lluita contra els egoistes i especuladors, la duresa, atenció el fraccs de les maneres suaus, ha d'ésser exemplar. El règim de multes governatives ha de passar a lloc secundari. Recomanem als agents a les vostres ordres que posin en la persecució de l'ocultador d'articles alimentaris el mateix interès que en el descobriment dels pilors enemics de la victòria, fent cura que a les detencions que realitzin siguin testimonis suficients perquè el Tribunal a disposició del qual siguin posats no vacil·li quant a l'aplicació de la pena.

En aquest treball de sanejament moral de la reraguarda es veuran assistits per la col·laboració del poble, en clamor permanent contra els descontentes de les llurs sacrificis, els augmenten artificialment i egoista.

Considero aquesta ordre com al vostre treball primordial en tant no hagi aconseguit tornar als mercats i establiments l'abundància normal corresponent a aquesta època de l'any i els articles que s'hi expenguin siguin als preus assenyalats per la taxa del Govern.

Ais cercles ben informats es creu que malgrat que l'article estigui datat a Londres, que ha estat inspirat i posat redactat i tot per Mussolini.

NEGATIVA DE ROMA I BERLIN
Londres, 9. — Comunicat de Berlín a l'Agència Reuters que la resposta del Govern alemany a la invitació franco-britànica per a la Conferència Mediterrània es considera als cercles polítics estrangers, que constituïa una negativa purament i simplement.

Hom suposa que la resposta italiana estarà concebuda en idèntics termes.

LA DELEGACIÓ ANGLESA, PRESIDIDA PER EDEN

Londres, 9. — L'Anglaterra estarà representada a la Conferència Mediterrània per Eden, l'almirall lord Shatfield i per sir Robert Vansittart.

LA RESPOSTA ALEMANYA EQUIVACA A UNA NEGATIVA
Nuremberg, 9. — La resposta alemanya a la invitació franco-britànica fou tramesa anit.

Va adreçada al Comitè de no intervenció. El text ha estat redactat amb gran pressa, després de la proclamació del Serrel del Treball.

Segons informacions recollides a Nuremberg, es considera que la resposta alemanya conté tantes reserves i objeccions que equival a una negativa.

La Societat de Nacions —diu Jean Longuet a «Le Populaire»— es reunirà dintre de poc.

En condicions particularment angustioses per a la pau del món i per a l'esdevenidor de la Democràcia, va a celebrar sessió la «Lliga» els fundadors de la qual, segons frase històrica del President Wilson, s'havien proposat que tinguessin com a missió principalíssima la seguretat mundial.

En la seva pròxima reunió, tindrà la possibilitat de demostrar la seva fidelitat a l'ideal que presidí la seva creació. El mandat d'Espanya acaba ara. Deixarà d'exercir-se si no es renova. Per a això cal una majoria de dos terços, en votació secreta.

Hom sap sobradament els recursos que brinda a les tribulacions maplores, en totes les assemblees electives, l'absorció de l'opinió pública, com a frè, com a control dels mandataris.

Hi ha un organisme deliberant prop del Sena que ens ha donat fa alguns mesos un exemple escandalós.

Això pot repetir-se també als marges del Lac Lemán.

Existeixen algunes raons per a temer que allí es tramiti quelcom contra la valent República espanyola, que ja ha tingut proves ben cruels. S'ha de temer doblement si es té en compte que per a assegurar la reelecció és necessària una majoria de dos terços de vots.

Si l'assemblea té la intenció de captular davant dels seus enemics, pot fer el gest covard d'apartar del seu Consell la majoria europea —hi ha una altra, a Àsia, la República xinesa, de la qual també hauria d'ocupar-se— de l'agressió de les «potències de pressa», burlant-se impunement, per dissort, de les seguretats col·lectives.

Però, com han dit els nostres amics els anglesos, est la Societat de Nacions significa encara quelcom davant dels seus propis ulls, la República espanyola ha d'ésser reelegida en el Consell.

Les organitzacions britàniques saben complir amb el seu deure, exercint en aquest assumpte la pressió necessària sobre els seus governants, sollicitats per tantes forces plutocràtiques i reaccionàries.

Per la nostra part, no volem fer al Govern del Front Popular l'ofensa de pensar que dubti a complir amb el seu deure.

Sense perjudici, certament, d'altres iniciatives més importants que s'imposen al Govern francès, en el curs de la pròxima sessió.

Dotze ambulàncies-autocars i tres camions

Aquest mati han seguit el viatge cap a València

Procedents de Suïssa, arribaren a la nostra ciutat, dotze ambulàncies-autocars i tres camions, que han enviat a Espanya la Creu Roja Internacional per a cooperar en els afers d'evacuació de la població civil en tots aquells llocs que sigui necessari.

Al cap de l'expedició ve el Dr. De Pister i com a delegat tècnic el senyor Pierre Weber.

Les forces suïsses s'instal·laren a l'estatge de l'Escola Industrial, posant gentilmente a la seva disposició pel Consell de Governació i Assistència Social, senyor Sbert.

Durant el mati d'ahir visitaren els expedicionaris l'Hospital de la Creu Roja, instal·lat al carrer de Dos de Maig, i elogiaren els seus serveis.

Després d'ahir, el Dr. De Pister, el senyor Weber, el senyor Sbert, el senyor M. Domènech, primer cap de la Brigada, el tinent coronel segon cap, Ferran Mallén; el Dr. Martí Feced, vice-president de la Institució; M. Hann, delegat de la Creu Roja Internacional a Barcelona, i el senyor Aguirre, agregat de l'Oficina d'Informació que porta ja curades més de cent mil consultes, relacionades amb l'evolució de l'element civil al camp nacionalista.

El delegat senyor Domènech va pronunciar unes breus paraules de benivulga als membres destacats ací per la Creu Roja Internacional i agraït, ensenys la valuosíssima cooperació que han vingut a prestar a Espanya.

Mr. Hann, delegat de la Creu Roja Internacional, va explicar l'obra que ve realitzant l'Oficina d'Informació que porta ja curades més de cent mil consultes, relacionades amb l'evolució de l'element civil al camp nacionalista.

La Delegació Suïssa es va traslladar després a l'Escola Industrial, on varen ésser visitats, a la tarda, oficialment per unes seccions de la Brigada amb Banda de Música i Tambors i cornetes.

La caravana d'autocars ha sortit aquest mati cap a València des d'on continuará fins al seu lloc de destinació.

Al Paraguai, tot queda igual que abans

Buenos Aires, 9. — Notícies que arriben de la frontera del Paraguai asseguren que ha estat sufocat el moviment revolucionari. Tanmateix sembla que la situació és bastant confusa.

Asunción, 9. — El Govern Paiva ha recuperat el poder. Les tropes que marxaven sobre la capital per tal de defensar el Govern han pogut retornar a llurs guarnicions.

A aquesta capital s'han registrat manifestacions populars d'adhesió al Govern.

Després de l'entrevista Delbos-Negrin

El cap del Govern espanyol vetlla pel prestigi de la S. de N.

Paris, 9. — Després de l'entrevista Negrin-Delbos, l'Ambaixada d'Espanya a París ha facilitat a la Premsa el comunicat següent:

«El doctor Negrin ha comunicat a la personalitat que ha visitat avui el punt de vista del Govern espanyol, segons el qual l'examen de la qüestió de la seguretat de la navegació a la Mediterrània ha d'ésser efectuat pels òrgans competents de la Societat de Nacions; altrament, l'organisme internacional sofrirà un important perjudici en el seu prestigi i en la seva autoritat moral».

Ei còlera, a Hong-Kong

A Xang-Hai també se n'han registrat casos

Londres, 9. — Informen de Singapur a l'Agència Reuters que la setmana passada es produïren 29 casos de còlera a Xang-Hai, d'ells 9 mortals. A Hong-Kong s'han registrats 203, d'ells 126 mortals.

Els Estats Units es neguen categòricament a reconèixer qualsevol bloqueig en aigües espanyoles

Washington, 9. — Cordell Hull, secretari d'Estat, ha fet les següents declaracions a la premsa: «La situació internacional s'agudiza progressivament, arran dels actes que es registren a la Mediterrània.

Els Estats Units es neguen categòricament a reconèixer qualsevol bloqueig en aigües espanyoles. No s'ha curat cap avís a la Marina mercant perquè eviti la navegació per la Mediterrània».

James Cagney organitza una festa a profit dels nens espanyols

El popular artista cinematogràfic James Cagney, juntament amb altres celebritats del món del cinema, ha dirigit recentment una invitació a la senyora Eleanor Roosevelt, esposa de l'actual President de la República, perquè prengui part en una festa organitzada per a recaptar fons a benefici dels infants de l'Espanya Republicana.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

AVIS

ULTIMA HORA

INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTAJE

Té en exclusiva els darrers retrats fets (les millors produccions fotogràfiques realitzades, obra de l'artista Múrius de Bucovich) de l'Honorable senyor Francesc Macià i Llussà, i el de l'Honorable senyor Lluís Companys i Jover, primer i segon Presidents, respectivament, de la Generalitat de Catalunya.

Per a encàrrecs, adreceu-vos a les Oficines de

ULTIMA HORA

Ronda Universitat, Núm. 25

Telèfon Número 22122

Un arquitecte i un pintor catalans

triomfen a París

Aquests dies ens arriben els dos del triomf a París d'uns artistes catalans.

Un d'ells l'arquitecte Josep Lluís Sert, autor del Pavelló de la República espanyola a l'Exposició Internacional. André Llohe, un dels artistes francesos més exigents i prestigiosos, ha escrit a la «Gaceta» de París que aquest Pavelló és, indiscutiblement, el millor de tota l'Exposició i l'únic que en totes les seves parts respon perfectament a l'esperit d'avantguarda.

Un altre dels catalans triomfadors a París és el pintor Pere Pruna, el qual ha fet els decorats i els vestits per a l'Òpera d'Albion, acabada d'estrenar al teatre de l'Òpera de la capital francesa. L'Albion és la primera Òpera de Rússia a la qual una post-mòstra dels compositors Artur Honegger i Jacques Ibert. Tots els diaris han elogiat molt la tasca de decorador de Pere Pruna que a l'Òpera d'Albion, i no fa pas molt, havia obtingut ja altres èxits d'èxit.

El popular artista cinematogràfic James Cagney, juntament amb altres celebritats del món del cinema, ha dirigit recentment una invitació a la senyora Eleanor Roosevelt, esposa de l'actual President de la República, perquè prengui part en una festa organitzada per a recaptar fons a benefici dels infants de l'Espanya Republicana.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

James Cagney organitza una festa a profit dels nens espanyols

El popular artista cinematogràfic James Cagney, juntament amb altres celebritats del món del cinema, ha dirigit recentment una invitació a la senyora Eleanor Roosevelt, esposa de l'actual President de la República, perquè prengui part en una festa organitzada per a recaptar fons a benefici dels infants de l'Espanya Republicana.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating; Gale Sondergaard; Herbert Biberman i Ruth Van.

La senyora Roosevelt participarà íntimament en una celebració amb a mateixa finalitat al xalet d'Adrià Zukor, magnat de la indústria cinematogràfica, a la comarca de Rockland, no lluny de la qual reportaren els diaris fa unes setmanes.

Entre els artistes que han signat la invitació dirigida a la senyora Roosevelt per a la Festa Pro Infants d'Espanya Republicana, que es celebrarà a Hollywood, hi ha: Dorothy Parker i el seu espòs; Allen Campbell; Frank Tuttle; Donald Ogden Stewart; Lionel Stander; Fred Keating

Itàlia i Alemanya es neguen a assistir a la Conferència Mediterrània

I PROPOSEN QUE SE N'ENCARREGUI EL COMITE DE NO INTERVENCIO

...el qual, fins ara, els ha donat magnífics resultats

Roma, 9. (Urgent). — A un quart de dotze Ciano ha lliurat als representants diplomàtics de França i d'Anglaterra la resposta d'Itàlia a la invitació per a participar en la Conferència de potències mediterrànies.

La resposta italiana serà publicada a dos quarts de dues. La nota és relativament lliure i entra en consideracions molt detallades. En conjunt constitueix una negativa a assistir a la Conferència mediterrània i proposa discutir les qüestions sotmeses en la Conferència en el si del Comitè de no intervenció.

Berlin, 9. (Urgent). — La resposta alemanya a la invitació per a assistir a la Conferència mediterrània ha estat lliurada aquest matí als ambaixadors de França i d'Anglaterra. La resposta alemanya està concebuda en termes cortesos i es declara disposada a col·laborar amb les altres potències. Afegeix que degut a la preocupació soviètica contra Itàlia té la impressió que la Conferència no serà coronada per l'èxit. Amb tot, per a provar la bona voluntat d'Alemanya, proposa que el Comitè de no intervenció s'encarregui del problema mediterrani. Això li sembla molt indicat pel fet que diferents representants d'Estat del Comitè no han estat invitats i podrien, per tant, participar en aquestes importants deliberacions.

L'Imperi britànic, a favor de l'Espanya republicana

El Govern autònom de Nova Zelanda, prendrà la iniciativa a Ginebra?

JOHN FISHER, autor d'aquest article, és fill del difunt Mr. Andrew Fisher, que fou president del Partit Laborista Australlà i tres vegades primer ministre del Govern d'Austràlia.

Es possible que a la reunió que ve, Mr. Jordan, en nom del Govern de Nova Zelanda, faci una lluita tan en ajut de la República Espanyola, com el Govern de la Societat prengui possessió de l'autoritat ara confiada al Comitè anomenat de no intervenció.

Si és així, tindrà especial significació, puix que Nova Zelanda (com la U.R.S.S., Mèxic, etc.), és una nació que parla anglès, amb una llarga tradició de democràcia i de governació estrictament constitucional. Tal acció obriria el camí per a una actitud més forta, en part, de França i els altres països democràtics, adreçada a Gran Bretanya.

La major responsabilitat d'aquesta única traïció dels drets de la República Espanyola, deixa en mala situació els homes de l'actual Govern de la Gran Bretanya, elegit l'any 1935, el qual prometé que avaria la "Seguretat Col·lectiva". Amb tot, d'aleshores ençà ha fet tot el possible per tal de destruir aquell principi.

Ja que el poble de la Gran Bretanya elegí el Govern britànic en la creença que representaria la Seguretat Col·lectiva i la justícia internacional, la política del "Foreign Office" no representa, doncs, l'opinió del poble de la Gran Bretanya. I és precis ressaltar que aquest Ministeri no representa ni molt menys l'opinió dels pobles de l'Imperi.

Comunament es creu que l'Imperi britànic és un bloc sòlid, la política del qual és dirigida totalment pel Foreign Office, a Londres. Però no és així. Els dominis autònoms (Canadà, Austràlia, Nova Zelanda i la Unió Sud-africana), que controlen el 75 per cent del territori de l'Imperi, tenen cadascun el seu règim polític independent i el seu règim econòmic autònom, i tenen, teòricament almenys, tenen estatus legal igual com la Gran Bretanya.

Tots els dominis, com a nacions petites, s'han alarmat de la política d'isoleccionisme del Foreign Office, que ha permès que el feixisme, a Alemanya i Japó, s'enfortís en les rutes comercials i línies de comunicació de l'Imperi britànic.

Particularment el govern laborista de Nova Zelanda, un govern de caràcter socialista moderat, que creu absolutament en la seguretat col·lectiva, està alarmat de debò.

El mes de setembre de l'any passat, el líder de la delegació de Nova Zelanda a la Societat de Nacions, Mr. W. K. Jordan, protestà al moment de l'intent d'expulsar d'Abissínia de la Societat, i Mr. Eden vergonyosament el defensà. Des d'aleshores, malgrat la persuasió i coacció del Foreign Office, Mr. Jordan ha lluitat valentment, però sense èxit, perquè Espanya i totes les víctimes de l'agressió.

Europa es donarà compte que és absolutament impossible que el Foreign Office continuï la seva política infidel contra Espanya i contra la Societat, si dos o tres dels dominis autònoms protesten vigorosament. Europa hauria de donar-se compte que el Govern neozelandès, almenys, vol ajudar Espanya de la manera que sigui, però, naturalment, cal que tingui afluència.

No és massa tard. Han d'esser enviats telegrams a les organitzacions i als individus progressistes, inclouent-hi Espanya, a Mr. Jordan, membre de la Delegació neozelandesa al Consell de la Societat de Nacions, a Ginebra, manifestant al mateix temps la seva confiança en la manifestant l'esperança que en la reunió del Consell de la Societat de Nacions, que s'inaugurarà el dia 10 de setembre, el reflectirà l'opinió veritable dels pobles que parlen anglès i demanarà justícia per a Espanya.

Tal acció, que demostraria al món que la llengua anglesa no és, certament, la llengua de covardia i de pell gruixuda, seria un factor important que reviscolaria la Societat com a instrument efectiu de la justícia internacional.

(Escriu especialment per a l'ULTIMA HORA)

La colització de la pesseta

En tres mesos ha passat de 99 francs a 171 per cent pessetes

València, 9. — Al Ministeri d'Hisenda han facilitat una nota que diu:

«En totes les convulsions interiors que és susceptible de travessar una nació, es produeix indefectiblement una dislocació més o menys duradora de totes aquelles normes estatutàries sobre les quals com a punt bàsic resideix la coordinació econòmica del país. Espanya no podia ésser una excepció de la regla, i més si es considera el gir ràpid que prengueren els esdeveniments, el que va néixer com a insurrecció militar de tipus militarista en una guerra franca d'invasió per exercits regulars de països feixistes; invasió encobridora precisament d'apetències econòmiques.»

La tumultuosa acumulació dels fets i l'isolament en què el nostre país es va veure en els primers períodes del moviment subversiu, en obligar el Govern de la República, dintre del ritme d'una guerra, a prestar atenció preferent als problemes internacionals en els seus aspectes per legítims i reivindicant drets que sempre ens han estat negats, l'impedí, com hauria desitjat, dedicar la totalitat dels seus esforços a la tasca ardua d'anar estructurant una nova economia, i es va veure en la necessitat, per imperatiu d'aquelles circumstàncies, d'atemporar els seus esforços al camp evolutiu del moment, imprudent sobre la marxa aquelles mesures i normes que les fases del nou estat de coses anaven presentant, feren imprescindible la necessitat, cercant així la normalitat econòmica del país, d'adoptar mesures que tenen no podia deixar de rendir els fruits a què era mereixedor un esforç semblant; i en transcorrer el primer any de guerra d'invasió veiem que aquella labor i aquell esforç portat a cap per les autoritats

financeres de la República cristal·litzaven en fets i símptomes que permetien esperar ja la tornada a un període d'ordre respecte i tranquil·litat cada vegada major, a l'extrem que els problemes que en els primers moments assoliren un nivell de dificultats aleshores inaccessibles, ara, com a resultat de la nova estructura econòmica, són resolts amb una visió exacta del moment i serenament, amb la confiança que anima un Govern que, com el de la República Espanyola, se sent defensat i creu fermament en la labor disciplinada i esperit constructiu que anima un poble que és capaç de gestos i de simular en una guerra ferotge per la independència del seu sòl, els esforços que crea sobre la marxa un nou estat de coses i una reestructuració en tots els ordres, substituïnt per realitats amb un benestar immediat, i millorament de classes, el que fins el 18 de juliol del 1936 no passava d'ésser una obsessió teòrica de promeses no portades mai a la pràctica per Govern que els mateixos s'atribuïen la representació genuïna de l'ordre.

En el terreny econòmic internacional també la República ha tingut les seves batalles i ha lluitat pel sanejament del nostre signe monetari i en defensa del nostre comerç exterior. I a l'ajut interior, secundat per l'esforç realitzat en l'exterior es deu que en l'actualitat el Govern de la República exerceixi un control absolut dels mercats nacionals a l'estranger. Per a això el Govern ha hagut de descomptar els seus recursos estrangers de les existències de pessetes, l'acumulació de les quals suposava una gran amenaça de desvaloració del nostre signe monetari.

En aquèl també de tallar l'exportació fraudulenta de bitllets del Banc d'Espanya, exportació que no tenia altre objecte que l'especulació il·legal, controlant la seva sortida del territori lleial al Govern de la República amb l'expedició per les duanes correspo-

Les posicions xineses es mantenen intactes

ELS AMERICANS EVACUEN XINA

Londres, 9. — De Xang-Hai a l'agència Reuters: A desgrat de la violència dels atacs terrestres, navals i aèris, les posicions xineses continuen intactes. Els japonesos fixaren una zona considerada perillosa i el triangle format per Xang-Hai, Hangkov i Nanquín.

La proclama afegeix que l'única via de seguretat per mar és la zona situada sota el control japonès. Actualment es concentren a Nanquín, Pequín i altres centres de l'interior, 1.200 americans que es dirigiran a Hanguen. Es dirigiran per ferrocarril a Hangkong.

El Departament de Proveïments anuncia al públic de Barcelona que degut a les restriccions imposades al transport per necessitats de la guerra, no hi haurà pa demà, divendres, a les illes de la capital. La venda es reprendrà demà passat, dissabte, en la manera establerta darrerament.

EL CONSELLER DE PROVEÏMENTS, A LA ZONA BLADERA D'ARAGO

El conseller de Proveïments ha sortit cap a la zona bladera d'Aragó per tal de donar el màxim impuls a les expedicions de blat cap a Catalunya, puix que per part de les autoritats de la República en aquella regió germana, ha trobat tota mena de facilitats per a ajudar al proveïment de blat a Catalunya.

Un gran amic de l'Espanya republicana

ABEL GUIDEZ, metrallat pels aviadors a sou del feixisme

Amb André Malraux constituït l'esquadreta "Espanya", i havia tombat diversos avions facciosos

Batona, 9. — Un avió comercial francès ha estat abatut, en la tarda d'ahir, per una esquadreta de caces faccioses espanyols. El pilot va morir carbonitzat.

de Ribadesella. El pilot, que es deia Guidez, morí carbonitzat.

Batona, 9. — Es confirma l'agressió dels rebels contra un avió comercial francès.

El pilot, que es deia Guidez, morí carbonitzat.

L'avió, agredit pertanyia a la Companyia Air-Feyreux, i en trobar-se prop de Gijón fou agredit i tret de metralladora per l'aviació de caces dels rebels.

A les 4:50 d'ahir tarda fou agredit per una esquadreta facciosa. L'avió s'incendià i va caure prop de Ribadesella.

París, 9. (De l'enviat especial de l'agència Pabre). — Abel Guidez, el qual acaba de trobar la mort sota les bales de metralladora dels avions rebels, era una figura ben coneguda als cercles de l'aviació francesa. Oficial aviador de reserva fou dels què, des del començament de la sublevació militar feixista a Espanya, al costat d'André Malraux, constituïren la famosa esquadra de voluntaris "Espanya". En aquella ocasió abandonà els seus estudis universitaris — que eren brillantíssims — per tal d'oferir les seves conviccions socialistas, que eren gènere i molt sentides.

Amb els seus camarades d'esquadra, dels quals era el cap indiscutible, participà en diverses operacions al front de Madrid. Tenia al seu haver diversos avions rebels batuts.

Quan, recentment, es parlà d'establir una línia comercial entre França, el País Basc i Astúries, Abel Guidez fou un dels voluntaris per a aquesta tasca, la qual era singularment perillosa.

casat amb una bella jove que ocupava el lloc de secretària general de l'Institut Nacional d'Orientació Professional. En la nit de novembre, quan era a Espanya, nasqué el seu primer fill.

Les cantines de les colònies estrangeres

Es molt significatiu que mentre els Estats totalitaris d'Europa ens bloquegen amb el consentiment dels Governaments democràtics, amb l'intent de fer sucumbir el nostre poble per la fam, amb tot i les dificultats múltiples que hi ha, els pobles de diferents illes d'Europa, pel seu exclusiu compte, fan recaptar i creen a casa nostra una sèrie de cantines per als indigents, infants, vells i malalts.

El dia 27 de gener del present any, va ésser inaugurada a l'Hospital de les Colònies Estrangeres del carrer de les Camélie, la primera cantina patrocinada per l'entitat d'Assistència Social. «The General Relief Fund For Distressed Women and Children in Spain», per al repartiment de llet i altres articles alimentaris, essent deu litres els que es repartien diàriament; actualment ja s'eleven a uns cinc-cents, a més de sucre, arròs i altres queviures.

També hi ha, actualment, a aquest lloc, uns vint-i-dos infants hospitalitzats procedents de llocs invadits pels facciosos.

Aquest Hospital és dirigit pel senyor Kendall Park, ajudat per la seva distingida esposa, i altres companys de la Colònia Anglesa, els quals treballen desinteressadament.

El Socors Roig i la Combat entre el «Canari» i el «Libertad»

Madrid, 9. — El Comitè Provincial de Madrid del S. R. I. ha enviat al ministre d'Instrucció Pública i Sanitat la carta següent: «Benvolgut amic i camarada: Amb dolor d'espanyols hem sabut la criminal invasió de Santander per les tropes estrangeres i dels bàrbars assassinats comissaris de població civil. Igual que Madrid en els dies tràgics i històrics de novembre, innocents infants i dones han caigut víctimes de la metralla, i d'altres han hagut d'abandonar les seves llars canals d'estrany país d'Espanya.

Madrid, aquest gran poble que neix tan durament la tragèdia i el dolor, comprèn i vol alleujar la situació dels germans evacuats del Nord. Si estigués en la seva mà obriria els braços i el seu cor els rebria en la seva ciutat, on les nostres llars serien les seves i compartirien amb ells el pa de tots els dies. Com que nosaltres hem hagut d'evacuació una gran part de la població i volem que sigui tota per tal d'evitar més víctimes, no podem, per tant, de satisfic aquest anhel d'hospitalitat que sentim. Malgrat tot, Madrid, interpretant pel Comitè Provincial del S. R. I., vol ajudar-los i l'envia, com a Ministeri d'Instrucció Pública i Sanitat que és, la quantitat de vint mil pessetes.

Nosaltres no podem obrir pel nostre compte fent campanya a favor d'aquests refugiats, perquè coneixem una magnífica disposició del nostre Govern que en cap moment no desmentirà aquestes necessitats tan apressats.

Per a millor comoditat dels serveis, s'ha disposat que l'Assemblea que haurà de celebrar la Federació de Municipis Catalans tindrà lloc al Saló de Cent.

I, per acabar —camarada Hernández—, fem conèixer al nostre poble el nostre bon desig de col·laborar i ésser útils a la causa del poble espanyol. Rep afectuoses salutacions antifascistes. — Pel Comitè Provincial, el secretari general, Boleda.

Per a millor comoditat dels serveis, s'ha disposat que l'Assemblea que haurà de celebrar la Federació de Municipis Catalans tindrà lloc al Saló de Cent.

BOLIVIA NO HA RECONEGUT FRANCO

Madrid, 9. — L'encarregat de la Legació de Bolívia ha tramès a la premsa una nota en la qual diu que, com que han arribat a la Legació rumors infundats sobre el suposat reconeixement de Franco pel Govern de la Paz i davant la persistència d'aquests rumors, s'han portat a cap les consultes oficials pertinents, i el resultat d'això la Legació de Bolívia ha constatat clarament que tals notícies són completament inexactes i mancadés, per tant, de tot fonament.

Un maquinista mort i un fogainer ferit, en accident ferroviari

Girona, 9. (Del nostre corresponent, per telèfon). — Ahir, a tres quarts de dotze de la nit, ocorregué a l'estació de Figueras un lamentable accident ferroviari que costà la vida al maquinista de Girona Antonio López Ramos, de 54 anys, i ferit des de consideració al fogainer Joan Creus Martínez.

SERAN CASTIGATS ELS COMERCIANTS QUE PORTIN BESTIAR PER A SACRIFICAR ALS POBLES

Havent comprovat l'Alcalde de Barcelona que algun comerciant porta fora de la nostra ciutat bestiar viu per a ésser sacrificat en algun poble, val advertir l'absoluta prohibició que hi ha de realitzar operacions d'aquesta mena sense un permís especial de la nostra Alcaldia.

El contraventor serà severament castigat amb les sancions que corresponguin.

El contraventor serà severament castigat amb les sancions que corresponguin.

Belchite és de la República!!!

UN HOSPITAL DE PRESONERS DE GUERRA...

ESCRITORS MEXICANS ANTIFEIXISTES A MADRID

Llarg passadissos blancs, sales amples. Els llits estan alineats correctament i el dolor dels ferits gemeja entre els llençols. És un hospital de presoners de guerra. Hi arriba la Delegació Mexicana d'Escriptors Antifeixistes. Quasi tots són joves. En la seva cara, es reflecteix la sorpresa que els produeix aquest Madrid admirable, indiferent a la seva sort tràgica. Aquesta tarda de diumenge, amb els carrers de gom a gom, amb les cues a les portes dels cinemes, deixa estupefactes els nostres visitants mexicans, que no comprenen com una ciutat, que està sota el tret

dels canons feixistes, pugui fer la seva vida habitual, menyspreant, amb un heroisme abnegat, els tràgics que, de tant en tant, semblen la mort als seus carrers.

—A la planta baixa — diu el Director de l'Hospital — hi ha els nostres ferits.

Són fills del poble. Lluitadors de la llibertat, que varen caure, en les darreres operacions de Brunete. Es passa al pis superior, i allí estan els ferits que varen caure presoners de les nostres forces. Aparentment, no hi ha gran diferència entre uns i altres. Però si hom es fixa bé, aviat

s'observa la diferència. En els ulls dels darrers, es veu reflectit el terror. Els oficials feixistes els tenen sotmesos, per una disciplina criminal, en la qual s'anulla tota personalitat. Quan els fem alguna pregunta, es queden pensatius, sense comprendre bé allò que els diem. Cal repetir les paraules, insistint, perquè arribin a conèixer el sentit de les nostres preguntes. I després, encara tarden una estona a contestar-nos.

—Jo sóc de Medina del Campo — diu un d'ells, obrint molt els ulls — Mobilitzaren la meua llaça. No sé res més.

Els companys mexicans parlen llurement amb ells. Cadascun serveix per a aferrar-los encara més de la justícia de la nostra causa i de l'humanisme dels nostres procediments.

—Mongueu bé?

—Molt.

—Us tracten bé?

—Naturalment.

—Teniu alguna queixa?

—Cap.

La República sap fer honor al seu prestigi. Els presoners ferits reben igual tractament que els soldats que calgueren, en llibertat al nostre costat.

Hi ha una sala, on l'emoció de tots nosaltres puja de to. Es són hospitalitzats els aviadors alemanys, que calgueren a poder nostre, després d'haver fet caure llurs aparats dels cels lleials.

Els esdeveniments s'han succeït amb rapidesa de verticel, i encara no comprenem bé allò que els passa. No sabem explicar, concretament, perquè s'enrolaren als rengles de Franco.

Tots afirmen que mai no bombardaren poblacions civils. Però sobretot llurs protestes, perquè la República sap ésser generosa i perdonar als enemics que han caigut a la lluita.

—Jo espero que em deixin tornar al meu país. Viure tranquil amb els meus pares i mai més no tornar a fer cap guerra.

Es l'única veritat que es reflecteix en els seus ulls: l'horror a la guerra, el pànic de tornar-se a veure barrejat en lluites d'aquesta mena. El record dels moments terribles es mostra en el seu rostre. I ja que no altra cosa, almenys s'ha guanyat un home per a la causa de la pau.

Els delegats mexicans surten, sincerament impressionats, de l'Hospital. En el fons, són deprimitos a aquelles sales tan blanques en les quals el silenci fa emmurallar els visitants mexicans.

AVUI FA UN ANY

9 de setembre del 1936

Fera justament un mes que jo havia arribat a aquestes terres aragoneses quan arribaven a Alcañiz els heroics milicians d'E. R. de C., els quals, agraïts a les columnes de Macià i Companys, venien a cooperar en la lluita contra els mals fills d'Espanya que s'havien sublevat. Devien ésser cap a les set del vespre quan les centúries, correctament formades, pujaven per aquest Carrer Major d'Alcañiz que nosaltres classificàvem entre els «no transitables per als amaldiats».

Aquells voluntaris de veritat, hagueren —molt a disgust seu— de passar un mes a la localitat, en espera que s'assignés a les columnes que portaven per nom els dels il·lustres presidents, un sector —un tros de front— per on havien de començar a operar.

Alguns centúries foren assignades a Alcubierre per tal de no menjar a prendre posicions a la serra d'aquest nom, i que separa el dit poble de Leciñena i Perdiguer.

Altres ocuparen, al sector de Montalban, una part de front —des de Vilal del Rio fins a l'Alfonsina— on començaren ràpidament a actuar.

Els nostres valents milicians venien amb molt desig d'alliberar, però es resignaven a patir-la, donant les ordres que comandament estenia, ben assabentats sempre de les manobres enemigues.

Iniciada la seva acció, veterans totes dues columnes els reconeixien que existien en la dispersió de forces, i per això —fora les primeres a reconèixer-ho— acordaren fondre's sota un sol comandament, i formaren l'heroica columna Macià-Companys.

Els nostres guerrers continuaven lluitant amb tot el seu entusiasme i energies, sota les ordres dels seus caps guerrillers, entre els quals ocupaven les primeres línies Alfred Molino, Antoni Sierra, Andreu Taverner, Martí López Segarra, tots ells dirigits pel comandament establert al Quarter General, sota les ordres dels comandants Pérez Sales i Ross.

Questions d'organització militar aconseguiren la necessitat d'anar substituint progressivament la quantitat de milicians per la de soldats, i per tant d'això, és també la disciplina columnar la que acaba aquestes qüestions unànimes i es transforma en la Divisió Macià-Companys, mentre que les centúries passen a ésser companyies, prestant reforçades.

Més tard, i avançant-se també a la formació del nostre gloriós Exèrcit Popular, agrupa les seves companyies en Batallons i els seus batallons en regiments.

Així preparats, sorprenen a les files de la nostra divisió la formació de l'Exèrcit de la victòria. Solament amb substituir el nom

Els del 37 V - LA CASERNA

Ja som a la caserna. Parets totes blanques, clapes dels cartells de propaganda dels partits i del Govern. Un edifici vell, gastat, que havia estat església.

Cris, reüllar dels cavalls, olor de cuina i de humanitat no massa neta. Oficials, soldats, comissaris, ajudants, guàrdia, oficines, cuina, impremta, policia, magatzems, dutxes, dormitoris... Cues per a entrar al menjador. Al pati estan fent instrucció:

—Uno, dos... uno, dos... De frente... march.

I damunt de tot, flotant al vent la bandera tricolor de la República.

Primer que tot, ens han pres la fitxa. En preguntar-me el meu ofici i conèixer-lo:

—Periodista.

Un valencià gros i vermellós m'ha advertit:

—No, no creïes que així t'enxauràs. Aci tots passen per la cunyia i per les guàrdies, eh, zel!

Som un grup d'una dotzena de catalans. El mateix matí han arribat a la caserna grups d'andalusos, d'alcantins, de valencians, d'aragonesos, de madrilenys, d'extremenyos.

Cares terroses, suades, treballades pel sol i l'aixada, cares blanques, jalgades, afatades. Vestits ben tallats, de ciutat, granotes d'òber, vestits de vellut dels pagesos.

Pronunciacions en o, en a, en e, en s, en z...

Xicotats, satisfets, plens, tips, que marxem decidits i zicots amagats, amb gran reflectida als ulls, que posen tota la planta del peu a terra com si es volguessin afirmar més segurs.

De tant en tant, mentre fem cua per entrar a les oficines, remarcuem una nota de color.

Una catada que ha dut una barretina a la màlta i que l'ha ensenyada. Ara, en aquest moment, se l'està brocant un extremeny. La tela vermella, cobrint un cap exterior, groga i fà, sembla una flor d'una nova planta, una planta humana. I el que la porta somriu amb totes les dents —trecades i fosques— mentre obre una manta tan hàbilment lligada que li fa tament de màlta; en treu una mena de flauta de dues canyes. Toca i els del seu grup acompanyen les notes soltes i suaus amb una lletra obscena contra els feixistes. Repetixen, a cada moment, els dos versos: «Els feixistes són cabroners, i també són cabroners».

Després, cap als dormitoris. Una llarga sala blanca, amb naons a terra i fusta al sostre, grans finestres barrades de ferro.

Cobrint un cap exterior, groga i fà, sembla una flor d'una nova planta, una planta humana. I el que la porta somriu amb totes les dents —trecades i fosques— mentre obre una manta tan hàbilment lligada que li fa tament de màlta; en treu una mena de flauta de dues canyes. Toca i els del seu grup acompanyen les notes soltes i suaus amb una lletra obscena contra els feixistes. Repetixen, a cada moment, els dos versos: «Els feixistes són cabroners, i també són cabroners».

La cosa va anar així. Quan els veterans varen saber que vindrien equinots, van començar a fer projectes per a les equinades. Un propòsit llarg tota els llets i fer-los caure a la vegada, la primera nit. Un altre volgué foradar els platjers destinats als que estaven a punt d'arribar. Altres ja començaven a fer brometa, a afilar-se la llengua.

Però passat el primer entusiasme, un veterà, un de la lleua del 32, començà a protestar:

—Eso era antes, que lo que queriamos era pasar el tiempo de mili lo menos aburrido posible. Pero ahora...

Un altre afegí:

—Ahora debemos hacer que los quintos se encuentren bien aquí... Que vean que las cosas han cambiado!

I, després de molt discutir, demanaren al capità i al comissari que els donessin líquid antiparàsitari. Es posaren, un bon dia, a netejar amb ofany. Però, l'endemà, l'exèrcit enemic seguí en les seves posicions. Fins que una tarda, a l'hora de sortida, els veterans, en calçotets i armats de brotzes i galtes, els desfogaren desfilant.

I nosaltres trobem els llets nets. I en sentim un primer consol.

VICTOR

Com a dates gloriuses per a les nostres columnes, al cap de l'any de la seva estada a Aragó, podríem citar les del 15 i 19 de novembre, 2 de desembre, 25, 26 i 27 de desembre, i 19 de febrer, dates inesborrables per a nosaltres, ja que en elles poguerem comprovar el fervor que saben posar en la lluita els nostres soldats.

Ara precisament, quan es compleix l'aniversari de la seva arribada al Front d'Aragó, els soldats de les antigues columnes Macià-Companys, escriuen també pàgines gloriuses amb la seva cooperació en la presa de Belchite.

Per això en terres d'Aragó gaudíem de la simplicitat i tota, puix que han cooperat sempre en la depuració de la reraguarda, per la qual cosa s'han preocupat i vetllat constantment, sense abandonar la guerra.

Ara, en complir aquestes dades l'any de la seva arribada a Aragó, mereixen la felicitació de tot antifeixista, felicitació que ha d'anar unida a una admiració entera els i una promesa solenne que ha d'ésser la de treballar sense descans a la reraguarda, perquè no falti res als que lluiten, i cooperar d'aquesta manera per a l'aconseguint ràpid de la victòria que tots desitgen, per la qual cosa precisament tots tenim l'obligació de ajudar a aconseguir-la.

C. GAIBAR PUERTAS

HA CANVIAT LA SORT DE LA FAMILIA

a vida dels membres de la família de l'omny Farr ha canviat completament una vegada unny ha après d'utilitzar els seus punys d'òber de la ciutat minera de Tonypandy. La seva germana Phyllis Evans, amb el seu marit i el seu fill, i una altra germana, Sally Farr, viuen tranquil·lament al confortable estatge que el boxador habita a Slough, prop de Londres. La qui telefona és Sally, germana gran de Farr. La foto de primer terme a l'esquerra és de Jeanne Manet, promesa del campió britànic... (K.)

CAL QUE LES CLAUS DELS VEHICLES RESTIN EN DIPÓSIT ALS GARATGES

La Direcció General del Transport adverteix que degut a les especials circumstàncies i a l'ordre de supressió del trànsit de tota mena de vehicles automòbils, cal que tota els que restin temporalment sense circular deixin les claus dels vehicles dipositades als garatges respectius per tal que si per qualsevol motiu fossin necessàries disposar, per exigències imperatatives, d'aquest material de transport, pugui fer-se sense entranyaments.

Cal advertir que de la falta de compliment d'aquesta disposició en seran tots responsables els delegats o encarregats de cada garatge.

CATALANS A L'ARAGO

L'ESPECTACLE CRU DE LA GUERRA

Ja he dit moltes vegades que jo sóc un soldat que escriu, no un cronista i, naturalment, quan es combat amb intensitat, és molt difícil que un soldat pugui escriure. Per això he fet un salt d'uns dies en els meus escrits.

No puden fer-nos una idea de com s'ha combatut i es combat en el seig a Belchite. Jo no sé el que va ésser, en realitat, la gran guerra. N'he vist, però, films, com tots vosaltres. Doncs, bé; en els combats d'aquests dies res no tenim a envejar als d'aquella films.

Les metralladores no callaven. L'artilleria trosejava. L'aviació bombardejava molt sovint...

Les posicions de prop la ciutat eren nostres. Les havien conquerides el nostre Cos d'Exèrcit. Els rebels es feien forts a les cases del poble.

No es comprèn la resistència suicida d'aquells homes. Per tot el terreny conquerit per l'Exèrcit de la República, es veuen centenars de cadàvers que ells no podrien retirar i que, exposant la vida, procuren enterrar nosaltres.

L'enemic està completament perdut. El cercle està estretament tancat. No poden escapar.

Un segon he cregut perdre les forces. He al·lucinat els ulls. L'espectacle cru de la guerra, m'ha venut un instant. Fa una calor asfixiant. Sota el casc d'aer, en sento xop de suor que em reomplina per la cara. A banda i banda, a poca metres, veig dos companys morts. Davant meu, en la plana que albiró, hi ha una cinquantena de cadàvers enemics, barrejats amb ovelles i cavalls morts, que quan beja el vent, ens fan sentir la pesantura de la seva putrefacció. La guerra en tota la seva crueltat és el combat més gran de tot en els quals he participat. I de tot això en tenen la culpa ells: els traïdors que han venut la Pàtria a l'estranger invasor...

Una música llunyana, que s'acostant-se, em retorna. L'Himne de la República. Després l'altaveu ens porta la cançó del Contarri del Cos d'Exèrcit. Els rebels s'han retirat. Els nostres soldats rebatjats. Que l'Exèrcit de la República, cada dia més potent, avança incontinent. Que si es lluren, res no els ha de passar, perquè seran presoners de la República, els seus perduts — ha afegit — No vesseu sotgint. Rendiu-vos! Si no feu, la responsabilitat del que succeïxi, serà exclusivament vostra. Rendiu-vos!

El parlament ha elevat encara més la nostra moral. Per a mi ha estat una injecció. El joc s'ha fet més intens...

L'Exèrcit de la República és potent i combatiu. I avança cada dia...

MARXEM CAP A LA VICTORIA!

Ara és quan estic convençut que la República compta amb un veritable Exèrcit.

Ja dins de la posició que acabem de prendre a l'enemic, emocionat encara per la ferida del meu amic, he vist com diàctics companys assaltaven una posició que era a uns cinquanta metres de la nostra. Poc després, establim comunicació i contacte.

Aquells companys eren d'una altra Brigada i d'altres d'una altra Divisió. Les forces que ha vingut a lluitar al sector d'aquella. Tots, però, pertanyen al mateix Cos d'Exèrcit. I encara que no fos així, seria igual. Ara ja no sent aquell esperit partidista de les «Columnes» dels primers temps.

Les ordres de la Superioritat són acoblades immediatament, amb una ferma disciplina admirable. És que l'Exèrcit de la República, és un fet innegable.

Per això, quan el company desatant a l'altra posició, ha entrat a la conquerida per nosaltres, ens ha fet l'efecte que el contactem de tota la vida. És clar que el contacte! Era un soldat disciplinat com nosaltres.

I hem tingut una gran alegria de rebre la seva visita. Al cap de tres dies, amb un soldat del combat, i hem begut, hem brindat i ens hem abraçat tots.

Però encara restaven hores de llum. I els soldats de la República, no podem descansar mentre hi hagi un pam de terreny a poder de l'enemic.

Efectivament. L'artilleria ja disparava contra unes posicions més a la dreta. El nostre cap ha designat la granició de la posició i ha reunit les altres forces. I ha començat la marxa de cara a l'enemic.

Marxem cap a la mort! No! Cap a la victòria!

VEIEM, AL FONS, BELCHITE...

L'Exèrcit de l'Est és una realitat admirativa que ens ha donat els Comissaris, dels altres sectors, donen compte d'un avanç de les nostres forces, impetuós i incontinent. I el del nostre Cos d'Exèrcit, no ha estat inferior. Ans al contrari.

Marxem en direcció a Belchite. El veiem al fons. Però un cordó de posicions intenta defensar-lo.

De bon matí, n'ha caigut ja una. I el nostre últim, que ja era molt gran, ha crescut i hem atacat amb coratge i amb veritable furia, la posició més forta de les avançades de Belchite. I a les dues hores era nostra.

Hem fet presoners i hem agafat tot el que tenien a la posició. Aduu una bandera de «Falangos».

Una altra de les que es desfilaven al fons de la batalla. La posició era fortíssima, tot i tenir un nom romàntic. Se'n diu «La Nüvia del Vent». Però res ja no pot oposar-se als soldats de l'Exèrcit de l'Est en la seva ofensiva incontinent.

Cada posició que prenem, veiem Belchite de més a la terra. I això ens fa combatre amb més ràbia, quan ataquem una nova posició enemiga.

L'enemic està desmoralitzat. Ell no es podia pensar que l'Exèrcit de l'Est, de tant de temps parat, fos capaç d'una ofensiva tan gran proporcions.

Però que tremoli. Tot just comencem. I amb Belchite, no ens tenim prou. Tan sols serà el primer pas.

Perquè Belchite caurà!

UNA LLEGENDA QUE ES DESFA...

Belchite és rodejat d'una llegenda. És deia que no podia rendir-se mai. Perquè fou plaça forta d'Amílcar Barca. Perquè no s'havia rendit en la primera guerra de la independència ni en la guerra dels carlins.

Aquesta llegenda l'ha perdut, aquesta vegada. Belchite, fortificat durant caloroses mesos i en mans de falangistes obscurs, s'ha vist derrotat i ha vist amuntegar-se els cadàvers.

Però l'Exèrcit de la República, malgrat la llegenda, malgrat l'obscuretat dels falangistes, ha conquerit Belchite per a la República.

Forces del nostre Cos d'Exèrcit i guàrdies d'assalt, entraren ahi al poble i avui hem posat la bandera nacional al campanar de la catedral, que és de les poques coses que s'aquanten dretes.

Aquesta tarda ha estat a Belchite l'home que ha sabut conduir-nos a la victòria: el republicà general Pozas. L'acompanyava el coronel Sánchez Plaza, conqueridor de Belchite.

A la nit, han arribat altres tropes a la llegenda. Nosaltres hem deixat Belchite i hem sortit en direcció al Nord. Volem combatre l'enemic viu. A darrera dels nostres resten morts...

Belchite no s'havia rendit mai. A la llegenda. Un grup de catalans l'ha rendit i l'ha alliberat.

Visca Catalunya! Visca la República!

JOFE

ACONSEGUIRAN RESULTATS POSITIVS

Als EE. UU. començarà una campanya a favor de la pau internacional

Nova York, 9. — La «Church Peace Conference» anuncia l'obertura d'una campanya mundial a favor de la pau internacional. Més de 20 organitzacions participaran en aquesta conferència, les quals agrupen 25 milions d'adherents. La campanya començarà el dia 10 de setembre amb discursos del secretari d'Estat senyor Cordell Hull i continuaran amb discursos de política estrangera radiats des de diversos països. La campanya està basada en els quatre punts principals següents:

1. Renúncia a tota guerra.
2. Desarmament econòmic acompanyant del desarmament militar.
3. Adopció de mesures econòmiques positives, és a dir, millora de les condicions del treball amb acords internacionals, concessió de les mateixes facilitats per a tothom per a l'obtenció de primeres matèries i facilitat per a l'accés als mercats; regular els intercanvis a base d'equitat; estabilització de les monedes i coordinació política i financera. Finalment ha de prevenir l'extensió del principi dels mandats.
4. Enquesta sobre els treballs de la S. de N., la BIT, i altres organitzacions internacionals afilades per tal d'ampliar l'ajut internacional i aconseguir més justícia en les relacions internacionals, econòmiques i socials.